

Sångpostillan - Annandag Påsk

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-03-29
Senast uppdaterad 2018-04-01

Annandag Påsk

Möte med den uppståndne

Låt oss be om nåden att i tro hålla fast vid den uppståndne.
Tystnad Herre Jesus Kristus, du som vandrar vid vår sida –
gör våra hjärtan brinnande och öppna våra ögon,
så att vi känner igen dig i ordet och i altarets sakrament.
Du som med Fadern och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

ANNANDAG PÅSK fortsätter vår fördjupning av Påskens budskap. Rädsla förvandlas till frid. Sorg till glädje. Bundenhet till frihet. Ensamhet till personlig relation.

Första årgångens läsningar: Hesekiel 37:1-10, Apg 10:34-43, Lukas 24:13-35, Psalt.16:6-11.

Predikans text: Lukas 24:13-35

Samma dag var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus. De talade med varandra om allt det som hade hänt. Medan de gick där och samtalade och diskuterade, kom Jesus själv och slog följe med dem. Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom.

Han frågade: ”Vad är det ni går här och talar med varandra om?” De stannade och såg sorgsna ut, och den ene, som hette Kleopas, svarade: ”Du måste vara den ende som har varit i Jerusalem och inte vet vad som har hänt där under dessa dagar.” - ”Vad har hänt?” frågade han. De svarade: ”Detta med Jesus från Nasaret, han som var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket. Han blev utlämnad av våra överstepräster och rådsherrar, och de fick honom dömd till döden och korsfäst, medan vi hoppades att han var den som skall befria Israel. Men till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det här hände, och nu har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De var vid graven tidigt i morse men fann inte hans kropp, och då kom de tillbaka och berättade att de i en syn hade sett änglar som sade att han lever. Några av de våra gick ut till graven, och de fann att det var så som kvinnorna hade sagt. Honom själv såg de inte.” Då sade han: ”Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt? Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?” Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna. De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare, men de höll kvar honom och sade: ”Stanna hos oss. Det börjar bli kväll, och dagen är snart slut.” Då följde han med in och stannade hos dem.

När han sedan låg till bords med dem, tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon, och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn.

Och de sade till varandra: ”Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?” De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade, och dessa sade: ”Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon.” Själva berättade de då vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett sig till känna för dem genom att bryta brödet.

Låt oss börja med att gnola på en liten segermelodi (melodi se sista sidan).

Sjung Halleluja till vår Gud :/
Sjung halleluja, sjung halleluja ,sjung halleluja
till vår Gud.

1. Bikten

Samma dag var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus. De talade med varandra om allt det som hade hänt. Medan de gick där och samtalade och diskuterade, kom Jesus själv och slog följe med

dem. Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom.

Han frågade: ”Vad är det ni går här och talar med varandra om?” De stannade och såg sorgsna ut, och den ene, som hette Kleopas, svarade: ”Du måste vara den ende som har varit i Jerusalem och inte vet vad som har hänt där under dessa dagar.” - ”Vad har hänt?” frågade han. De svarade: ”Detta med Jesus från Nasaret, han som var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket. Han blev utlämnad av våra överstepräster och rådherrar, och de fick honom dömd till döden och korsfäst, medan vi hoppades att han var den som skall befria Israel. Men till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det här hände, och nu har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De var vid graven tidigt i morse men fann inte hans kropp, och då kom de tillbaka och berättade att de i en syn hade sett änglar som sade att han lever. Några av de våra gick ut till graven, och de fann att det var så som kvinnorna hade sagt. Honom själv såg de inte.”

Det som Lukas berättar om här händer på Påskdagen. Två lärjungar är på väg till Emmaus, någon mil från Jerusalem. De vill så möjligt bort från den staden. Jesus hade blivit korsfäst, dödad där. Det som hände med Jesus kunde hända med dem, som hörd ihop med Jesus. De går och samtalar med varandra om dessa hemska upplevelser.

Plötsligt händer något. De är inte längre två utan tre. Jesus går med dem. Men de känner inte igen honom. Vi undrar varför? Deras ögon var förblindade, säger Lukas. Kan det vara så här: Man kan vara så fångad av sina problem och sorger, att man är fullständigt blind för vad som händer runtomkring. Chocken kan vara så stark, sorgen så hemska, man känner sig fullständigt förlamad, att man bara ser sig själv.

Jesus springer inte fram till dem och utropar: Jag lever! Halleluja! Det hade verkligen chockat ihjäl dem. Han frågar i stället: Vad är det ni går här och talar med varandra om? Säkerligen vet Jesus vad de talar om och vad som är deras problem. Men det är ju så med Jesus, att han aldrig tvingar sina lösningar på oss. Han vill att vi ska uttrycka vår nöd.

Vad gör Emmausvandrarerna? Jo, de biktar sig för Jesus. De öser ur sig allt som finns inom dem. Det bara forsar fram: allt negativt, alla bekymmer, alla grusade förhoppningar, besvikelser, bitterhet, tvivel, förvirring.

Kan ni se vilket fint recept detta är för oss? Det är bra med bikt. Farligt att lagra problemen. Om man stoppar ned problemen, förtränger dem, lagrar man inom sig en explosiv massa. Man går sönder.

Det värsta för dessa Emmausvandrare var, att deras tankar om Jesus hade grusats. De hade tänkt sig Jesus som en profet, de hade ju sett vad han gjort och hört vad han sagt, de hoppades att han var den Messias som skulle befria Israel. De hade en mycket hög uppskattning av Jesus. Men den höll inte. Hela deras kristendom kraschar.

Kan vara så med många idag. Man har en hög uppfattning av Jesus (uppfattning = man sitter där uppe och tror att man fattar). Men när vår kristendom kraschar då kan Jesu kristendom börja. Vi sjunger.

Jesus, vi ger dig all vår nöd :/!
Jesus vi ger dig, Jesus vi ger dig, Jesus vi ger dig
all vår nöd.

2. Bibeln

Då sade han: ”Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt? Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?” Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna.

Vad gör nu Jesus? Först lyssnar han. Sedan börjar han tala. Han vill ge dem och oss en ny bandinspelning. Inom oss finns ofta en gammal grammofonskiva, en sådan som vi hade förr i världen, en som det ofta gick hack i. Ni vet hur vi upprepar gamla gamla visa: “Allt är jobbigt, allt är svårt, hopplöst, trist. Jag är dum och ful och tråkig” /2/ .

Först vill Jesus ta bort den skivan. Vi läser hur han förebrår dem. De hade inte behövt ha det så här, om de läst bibeln lite bättre. Jesus säger att de är tröga till att tro. Den gamla översättningen hade tröghjärtade. Och vi känner hur han suckar: Förstår ni så är som han tycker att de inte bara är tröghjärtade utan också tröghjärtade. Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?

Och så leder Jesus dem på en vandring genom hela Gamla Testamentet. Han började med Mose och alla profeterna och förklarade vad som var sagt om honom i alla Skrifterna (citater från Folkbibeln. Mose, Profeterna och Skrifterna är de tre delarna av Gamla Testamentet). Alla dessa talar om Jesus. I Gamla Testamentet, säger Paulus finns skuggan av det som skulle komma men själva kroppen är Kristus. (Kol 2:17). I Gamla Testamentet finns mycket som är dunkelt, skuggbilder. Men kroppen som kastat skuggan är Jesus. När vi läser Gamla Testamentet tillsammans med Jesus, ser vi, att det är en bok som talar om honom. Ja, den sjunger om Jesus. Måste inte Messias lida detta för att gå in i sin härlighet (Folkbibeln). Jesus måste, vi hör ofta detta måste. Enda chansen att rädda dig och mig var att han måste gå till korset. Han är Guds lamm som lyfter av och bär bort allt skräpet i våra liv, när vi ger det till honom. Jesus ger oss en ny bandinspelning. Jag hör vad han säger. Hans ord är

ande och liv. Jag hör pulsslagen från Faderns hjärta: För dig, för dig. Vi sjunger:

Jesus, du talar in ny tro !/
 Jesus, du talar, Jesus, du talar, Jesus, du talar
 in ny tro.

3. Bönen.

De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare, men de höll kvar honom och sade: ”Stanna hos oss. Det börjar bli kväll, och dagen är snart slut.” Då följde han med in och stannade hos dem.

Sedan berättas det om att Jesus och de två lärjungarna kommer närmare byn. Då såg det ut, står det, som han ville gå vidare. Det är så med Jesus. Han vill alltid gå vidare. Jesus vill vandra vidare mot nya människor, nya uppgifter. Han vill att vi ska vara med honom. Inte bli sittande. Följ med, säger han. Men vi känner oss ofta så osäkra. Vi behöver inte bara lyssna utan också be över det han säger. Be in hans ord.

De två lärjungarna håller kvar Jesus. De ber: Stanna hos oss. Det börjar bli kväll, och dagen är snart slut.

Stanna hos oss! I Aftonpsalmen 189 sjunger vi: Bli kvar hos mig. Men i Emmaus ber de: Oss. Vi behöver be in varandra i Jesu närvaro. Stanna hos oss. Det börjar bli kväll, och dagen är snart slut. Vi behöver bönen till Jesus därför att det börjar bli kväll och dagen är snart slut. Det börjar bli kväll över världen och mörkret tätnar och det känns så kallt. I mörkret, nöden, kylan vågar vi vara ensamma. Vi behöver varandra. Vi behöver Jesus. Han gläder sig då vi kommer till honom med vår bön. Vi sjunger:

Jesus, du lyssnar till vår bön !/
 Jesus, du lyssnar, Jesus, du lyssnar, Jesus, du lyssnar
 till vår bön.

4. Bordet.

När han sedan låg till bords med dem, tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon, och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn.

De går nu in i huset. En mycket enkel måltid sätts fram. När bordsbönen skall bedjas, händer det något mycket märkligt. Den ber inte av värden, som förmodligen var den Kleopas som omtalas i texten. Bordsbönen ber inte av honom, utan av främlingen som vandrat med dem. Något som aldrig inträffar annars. Det var världens plikt och rätt att be bordsbönen. Ingen kunde ta ifrån honom denna rätt. Inte ens en jordisk konung kunde det. Ingen utom Gud själv. Det som hände var detta: När han låg till bords med dem, tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem.

Då kände de igen honom. Så hade de gjort många gånger i lärjungakretsen. Så hade han gjort den sista gången då han instiftat nattvarden. Han tog ... tackade ... bröt ... gav ...

Jesus dokumenterar sig nu som HERREN. Han är den uppståndne. Han är Livets furste.

För oss kan detta också hända. Jag hör ett ord från Honom. Jag tar emot ett bröd. Jag hör Fadernshjärtats pulsslag: För dig! För dig! Ett kärlekens ögonblick ... allt blir så verkligt ... Jag fick möta Herren själv ... Nära, mycket nära.

Jesus, du möter vid ditt bord !/
 Jesus, du möter, Jesus, du möter, Jesus, du möter
 vid ditt bord.

5. Elden.

Och de sade till varandra: ”Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?” De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade, och dessa sade: ”Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon.” Själva berättade de då vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett sig till känna för dem genom att bryta brödet.

Efter detta försvinner Jesus. Plötsligt är han borta. Men då talar de med varandra igen. Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och utlade skrifterna för oss. Lägg märke till att de inte tänkte på att deras hjärtan brann, medan de brann. Då tänkte de bara vad Jesus sa till dem. Det som gör våra hjärtan brinnande är då Jesus får öppna Bibeln för oss och tala om att han älskar oss. Vi förstår att han bryr sig om oss. Han vill fortsätta att ge sig själv till oss. Precis som nattvarden kan vi i Bibeln höra pulsslagen: För dig ... Vi behöver lära oss bli stilla vid Ordet för att höra det. När dina ord upplåtas ger de ljus. Ordet om Jesus är laddat med sådant som kan göra hjärtat brinnande.

Av det som händer efteråt ser vi att deras hjärtan inte slocknade genom att Jesus försvann. Genom Ordet bar de hans

närvaros eld i sig. De går till de elva och alla de andra som var församlade. Och så berättar de för varandra vad som hänt. De får höra att Jesus visat sig för Simon. Simon, som var djupt bedrövd efter sina förnekelse, får nu ett personligt möte med Jesus. Jesus söker upp honom. Vad som hände i det samtalet berättas det inte om någonstans. Förmodligen fick Petrus bikta sig och ta emot förlåtelsen. Vad som händer i biktkammaren är ju lagt under tystnadens insegel.

Vi ser här hur viktigt det är att samtala med trossyskon om vad Jesus sagt och gjort. I dessa samtal är Jesus själv med. Han fortsätter att förmedla kärlekens eld till oss.

Jesus din kärlek ger oss eld /:
Jesus, din kärlek, Jesus, din kärlek, Jesus, din kärlek
ger oss eld.

Du ordbrukare!

I bibelskolans skattkammare kan du begrunda vandring 34: från de döda, och reflektera över vad Jesu uppståndelse betyder för oss.

1. Sjung Halleluja till vår Gud /:
Sjung halleluja, sjung halleluja ,sjung halleluja till vår Gud.
2. Jesus, vi ger dig all vår nöd /:
/Jesus vi ger dig, Jesus vi ger dig, Jesus vi ger dig all vår nöd.
3. Jesus, du talar in ny tro /:
Jesus, du talar, Jesus, du talar, Jesus, du talar in ny tro.
4. Jesus, du lyssnar till vår bön /:
Jesus, du lyssnar, Jesus, du lyssnar, Jesus, du lyssnar till vår bön.
5. Jesus, du möter vid ditt bord /:
Jesus, du möter, Jesus, du möter, Jesus, du möter vid ditt bord.
6. Jesus din kärlek ger oss eld /:
Jesus, din kärlek, Jesus, din kärlek, Jesus, din kärlek ger oss eld.